

קורס לעתונאות

יפתח ב-29.4.1970

הקורס מיועד להעניק הכשרה עיונית ומעשית במקצוע העיתונאות תוך כדי עבודה מעשית ותרגולית בתחומים כגון: כתיבת ידיעות וכתבות, ראיון, החקירה העיתונאית, סיקור ודיווח על אירועים, העבודה במערכת, ועוד.

הקורס יימשך ששה חודשים, ויתקבלו מועמדים בעלי השכלה תיכונית.

פרטים מלאים והרשמה:

בית הספר לעתונאות

בית ציוני אמריקה, רחוב דניאל פריש 1, תל-אביב, כל יום בין השעות 9-1 לפנייהצהריים, ובימים א', ג', ה', גם בין השעות 4-7 אחריצהריים.

היום החלה ההרשמה לקורס שיתקיים בירושלים.

פרטים מלאים והרשמה:

כל יום בין השעות 4-7, בית העם, רחוב בצלאל 11, ירושלים.

ליל כלולותיכם!

הרשו לעצמכם את הטוב ביותר!

הזמינו כבר היום חדר זוגי לליל כלולותיכם ובו יצפה לכם בקבוק שמפניה על הקרח, סל פירות לארוחת לילה וארוחת בוקר במיטה. כל זאת במחיר של — 75 ל"י.*

כתבו או צלצלו ל"דורית" טל. 445111, מלון שרתון — תל-אביב ותקבלו אשרו בדואר חוזר.

* כל יום נוסף — 65 ל"י (כולל ארוחת בוקר).

מלון שרתון תל-אביב

השולם הזה

תעריפון המנויים של

17.12.69

לשנה חצי שנה
בלירות בלירות

30 58
35 66

דמי המנוי בארץ
לכל ארצות הברית, בדאר רגיל

דמי המנוי לארצות הברית בארץ אויר

44 86
82 160
90 176
77 150
57 110
62 120
72 140

לכל ארצות אירופה ואיראן
ליפאן, ונצואלה, ארגנטינה וברזיל
לאוסטרליה וניו-זילנד
למקסיקו, פנמה
לארצות-הברית ולקנדה
לאוגנדה, טונזניה, אתיופיה, גאנה, ניגריה, קניה, ציילון, חוף השנהב, תאילנד
לדרום-אפריקה, זמביה, רודזיה, גואטמלה

מצליחות

(סוף מעמוד 33)

היא החליטה לממש את קשריה בעולם האופנה של לונדון, השיגה אשראי מתאים, חזרה לארץ, ופתחה בוטיק בשם ביבה ב' צפון תל-אביב.

זה היה לפני שנה. "פתחתי את הבוטיק בלי גרוש על הנשמה" מספרת היא. "אף אחד לא נתן לי כלום" ולא היה לי כלום, מלבד חובות. את הדקורציה בניתי בעשר אצבעות. הכנסתי לשם מוסיקה, שקר פיות בחלונות, תצוגות אופנה עם ריקודים. אבל העיקר — הייתי הראשונה בארץ ש' הבאתי לארץ את אופנת לונדון הנועזת. העותי — והצלחתי. הישראליות קיבלו את זה.

שחור וזהב

בבית-השימוש

חד מסודות ההצלחה של ביבה, מלבד חוש עסקי נכון, העזה וראש מצויין, היתה העובדה שהיא נמצאה על מישור אחד עם הקונות הצעירות. לא היה בגד בבוטיק שהיא לא העזה ללבוש בעצ' מה, יהיה חשוף ומשוגע ככל שיהיה.

כשביבה הפך להצלחה, החל מכניס רוח חיים, החלה רוחקה בונה לעצמה דירה ב' בית בו גרה — בניין עתיק בן שלושים שנה. היא לקחה פועל, ומדי ערב תכננה לו על הנייר את עבודתו למחר — בלי שתדע בכלל מה תהיה התוכנית למחרתיים.

התוצאה הפנטסטית: מהמיטה ניתן להכין קפה ולהפעיל את מערכת הסטריאו והרמ' קוליים. מעל האמבטיה ישנה שידה מיוחדת למנוחה אחר הרחצה. במיטבה שולטים סגול, טורקיז וחרדל. בית-השימוש שחור וזהב, החדרים זוהרים ורוד עתיק, זית, זהב ו' קרם — והכל משתלב בצורה אמנותית לי מופת.

גברים מציעים

עולם ומלואו

בוטיק ביבה היה כבר מבוסס, וה' דירה גמורה. מה עושים עכשיו? נע' רתיזהוהר, הרגילה לעבוד 15 שעות בימ' מה בקצב רצחני, ניגשה למיבצעה הבא: רכישת מסעדה, בה רשומות הקלוריות לין כל מנה בתפריט — מסעדה "מיוחדת לי נשים שאינן מסוגלות להיכנס לבגדים של ביבה" — שזכתה לגיבוייה של אגודת שומרי מישקל.

השבוע, במלאת שנה לשיבתה לארץ, חגי' גה את המאורע ברכישת חנות חדשה מול רווה, שחשמש סניף חדש לביבה, וקניית מכונית אלפא רומיאו יקרה, מודל 70.

"דבר אחד אין לי בעסקים — שותפים", צוחקת רוחקה. "במיסגרת העסקים אני פוגשת לא פעם גברים מבוגרים שמציעים לי עולם ומלואו. אבל מי מעוניין? אני רוצה להיות עצמאית לגמרי — מבחינה אישית ומבחינה כלכלית. אני לא רוצה לי' התחנך כדי לגנוח. להיטק. זה מיטיק עצום לעבוד לכו, להשיג לבד. ככל שאני בונה יותר, אני נהנית יותר. זה לא הכסף שאני מרוויחה. הכסף לא מעניין אותי. זו עמדת הכוח שמושכת כאן.

כסף, כוח, הכל טוב ויפה — אבל מה עם הרומנטיקה? נערת-זוהר המוכרת ברח' בי תל-אביב — בלי רומנטיקה?

"בגלל שאני שקועה כולי בעבודה, אין לי זמן לפלירטים. בכלל, אני לא בנויה לפלירטים. בעיניי אהבה אני נורא מיוש' נת. אני מסוגלת לא לצאת עם גבר במשך חודשים — עד שאני מתאהבת ממש. עם החבר הראשון שלי, למשל, יצאתי עשר שנים.

"אצלי זה תמיד — או הכל או לא כלום. "כך באהבה — וכך בעסקים."

זוהי אולי התכונה המופלאה ביותר של רוחקה — מצוייה למדי אצל גברים, אך נדירה אצל נשים: העזו והחוצפה להסתער על מכשולים לא מצוירים. נשים רבות אינן יכולות לחקוע בעצמן מסמר בקיר. רוחקה מסוגלת להתלבש על חדר ולצפותו טפטים במדויקת מופת — בלי שעשתה זאת לפני כן מעולם. כתחליף לידע ונסייון היא משתמשת בעקשנות, הגיון וידיים של זהב.

הוד מעלתה העוזרת

(סוף מעמוד 31)

משהו חמוץ. "טוב, אלך לקנות שניצלים," הזדרזה גברת לויין להחיל את פני.

כסא-כבוד

עוזרת

מי ני זביה חלפה כחצי שעה בטלה בשיחה ואכילה. "ועכשיו לעבודה," עודדה אותי הגברת. "אבקש כפפות," הכרזתי. הגברת מביאה לי כפפות. "שני זוגות בבקשה."

"מדוע שני זוגות?" תמהה גברת לויין. "אחד למטבח לכלים, ואחד לאמבטיה." גברת לויין ירדה לחנות וקנתה לי עוד זוג כפפות, דווקא נחמדות, ורודות כאלה. במטבח ציפתה לי ערימה רצינית של כלים. כשראיתי אותה, דרשתי מיד כסא גבוה. הסברתי לגברת לויין שהרגליים שלי כואבות ויש לי נטיה לורידים. לגברת לויין לא היה כסא גבוה בבית, והיא השיגה אחד אצל השכנה.

רחיצת-הכלים לקחה לי בערך שעה. בינ' תיים הספיקה הגברת להוציא את השטיחים מכל החדרים, לשטוף את חדר הילדים, ול' התחיל לטאטא את שאר החדרים. ירדתי מעל כסא הכבוד שלי וניגשתי לשטיחים. הבעתי, בבטיי קולני למדי, את דעתי על כך שאין לה שואב-אבק, ואיך היא חושבת שאוכל להרים כובד כזה שכ שטיחים? גברת לויין נחלצה לעזור לי בנייעור השטיחים. כששתינו התעייפנו, הבי' אה לי מקל ומברשת וביקשה ממני בקול רפה ומהסס שמה אסכים להמשיך לבדי.

טעות חייה

של גברת לויין

חרי השטיחים טיטאנו בכוחות משותפים את הדירה. בשלב זה היתה הגברת לויין כבר ממוטטת למדי. ניגשתי לשטיפת הריצפה. הצפתי את הסלון במי סבון עד גובה הקרסוליים, ואו העפתי מבט רב-משמעות בשעון. "השעה 12 וחצי," הכרזתי. "צריך לאכול צהרים." גברת לויין לפתה את חוזה בידיה, כאילו חשה לפתע בליבה. היא ניסתה להשפיע עלי שאגמור לפחות את החדר. "מה יהיה אם מישור יכנס ויראה את הדירה במצב כזה?" התחננה.

"שייכנס גברת. בן-אדם עובד מוכרח לאכול. בלי בניין העבודה לא הולכת." הגברת מיהרה למטבח והכינה לי שני שניצלם, ציפס, סלט ותה. נגשתי מה' שניצל — והבחנתי שהוא של הודו. "למה שניצל מהודו?" קוננתי. "הבשר הזה כמו קש. לא נותן כוח. רק בשר של פרה נותן כוח." גברת לויין הבלגה בשפתיים קמוצות.

אחרי ארוחת-הצהרים סיימתי לשטוף את הסלון, והתלבשתי מחדש על הגברת לויין. ניגשתי לחדר-השינה, הארון היה פתוח. "יהיבהייה, איזה בלגן בארון שלך, גברת. אולי אני אסדר לך?" גברת לויין עשתה את טעות חייה והסכימה.

אין גבור

להתעללות

הוצאתי על המיטה את תוכנם של שלושה תאים, והתחלתי בתחתית אחת הערימות מצאתי תמונות משפחתיות. ה' גברת לויין עם בעלה. הגברת לויין עם שלושת ילדיה. תמונות חתונה. שאלתי את הגברת לויין לזהותם של כל אחד מהאנשים בתמונות. התפעלתי מן הבעל, הילדים, ה' תלבושות, והגברת לויין עצמה ככלה צעיר' רה. מכאן עברתי לספר על משפחתי שלי, קרובי הרחוקים והקרובים, החתונה וה' ילדים.

הגברת לויין עמדה להתפוצץ — אך אני המשכתי: "ומתנות הממורים האלה, החמש-מאות אורחים שלי בחתונה, לא הביאו אפילו בשביל לכסות את ההוצאות." גיליתי את ארוונה. "בטח גם אצלכם הע' שירים זה ככה, רק באים לאכול, האז' דמעות עמדו בעיניה של האשה המיר' סרת. והיא עזבה את החדר בתופת.

סירתי לה את הארון למופת תוך שלוש דקות — וניגשתי אליה לשחרר אותה מ' סיבלותיה. כמו שאמרתי, גברת לויין היתה בסדר — למרות הכל, היא ניסתה לשלם לי את 30 הילירות. כל הכבוד לך, גברת לויין. לך, ולכל עקרת-בית הנאלצת להיעזר בעוזרת.